

Sygn. akt X Cz 258/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy X Wydział Cywilny Rodzinny w składzie:

Przewodniczący: SSO Danuta Konopka

Sędziowie: SSO Iwona Pydych

SSO Anna Pochylczuk

po rozpoznaniu w dniu 12.01.2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa W. W.

przeciwko A. W.

o podwyższenie renty alimentacyjnej

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy V Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 05 września 2014 o zabezpieczeniu powództwa

postanawia

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić w całości wniosek o zabezpieczenie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 07.08.2014 powód wniósł o podwyższenie alimentów od ojca A. W. z kwoty 300 zł do kwoty 600 zł miesięcznie (k.2). W uzasadnieniu wskazał, że ma niecałe 19 lat, został przyjęty na studia stacjonarne w W., a dotychczasowe alimenty w wysokości 300 zł zostały ustalone w 2007 roku przy sprawie rozwodowej rodziców (k.3).

Postanowieniem z dnia 05.09.2014 Sąd Rejonowy w Bydgoszczy udzielił zabezpieczenia powództwa zgodnie z wnioskiem powoda podwyższając na czas trwania procesu alimenty z 300 zł do 450 zł miesięcznie (k.15). Sąd wskazał, że powód uprawdopodobnił wzrost swoich kosztów utrzymania, gdyż od ustalenia alimentów minęło 7 lat, podjął studia stacjonarne w W., co w sposób oczywisty wiąże się ze wzrostem kosztów utrzymania na stancję, podręczniki, dojazdy (k. 16-19).

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem pozwany nie zgadzając się z nim w całości (k. 27-29). Pozwany wskazał, że jest osobą niepełnosprawną, otrzymuje świadczenie w kwocie 1267 zł netto, z czego uiszcza 325 zł za mieszkanie, 90 zł za prąd i gaz, 44 zł za kartę miejską, 55 zł za telefon, 236 zł raty kredytu za mieszkanie, co z alimentami w wysokości 300 zł daje łącznie 1050 zł. gdyby nie pomoc matki nie miałby środków do życia (k.27).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne i jako takie prowadzić musiało do zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez oddalenie wniosku o zabezpieczenie w całości.

Zgodnie z art. 730 § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia można żądać w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd. Stosownie zaś do treści art. 753 § 1 k.p.c. w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać

na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia odpowiada obowiązkowi uprawdopodobnienia wiarygodności roszczenia, na który wskazywał dotychczas art. 730 § 1 k.p.c. Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. oznacza, że uprawniony przedstawił i należyte uzasadnił twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Uprawdopodobnienie dotyczy przy tym dwóch aspektów. Odnosi się ono do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie i które powinny być przedstawione, a ich istnienie prawdopodobne w świetle dowodów oferowanych przez uprawnionego, jak i do podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna (postanowienie z dnia 7 sierpnia 1997 r. Sądu Apelacyjnego w Warszawie I ACz 735/1997). Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 9 września 1961 r. (IV CZ 54/61, OSNC 1963, nr 6, poz. 114) stwierdził, że sąd w postępowaniu zabezpieczającym jest uprawniony oceniać wagę przesłanek uwiarygodniających roszczenie przez ich porównanie z przesłankami, które podważają uprawdopodobnienie powództwa. Przy ocenie, czy roszczenie jest wiarygodne, sąd powinien uwzględnić także znajdujący się w aktach sprawy materiał, który podaje w poważną wątpliwość okoliczności mające uprawdopodobnić żądanie. Stanowisko to wskazuje, że sposób oceny wiarygodności roszczenia może być uzależniony od stanu materiału dowodowego w sprawie, a zatem wpływ na sposób oceny wiarygodności roszczenia ma również to, czy wniosek o udzielenie zabezpieczenia został zgłoszony w toku postępowania, po przeprowadzeniu chociażby częściowo dopuszczonych przez sąd dowodów.

W niniejszej sprawie nie ma sporu co do tego, że powód jest synem pozwanego.

Powód uprawdopodobnił w wysokim stopniu wzrost swoich kosztów utrzymania z uwagi na upływ 7 lat od wydania ostatniego orzeczenia, zakończenie nauki w szkole średniej i podjęcie studiów dziennych w normalnym toku nauczania. Powód przedstawił decyzję o przyjęciu na studia (k. 5), a w toku postępowania także zaświadczenie uczelni (k. 73) i informację, że nie otrzymuje stypendium (k. 74) oraz umowę najmu pokoju (k. 77) wraz z dowodami uiszczenia opłaty za najem w kwocie 700 zł miesięcznie (k. 85), które to dokumenty nie budzą żadnych wątpliwości co do ich wiarygodności.

Pozwany przedłożył orzeczenie o uznaniu go za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym (k. 30), decyzję ZUS o przyznaniu renty w wysokości 1267 zł do wypłaty (k. 32), a nadto dokumenty potwierdzające ponoszone koszty stałe utrzymania w postaci opłat za czynsz (k. 33), prąd (k. 35), gaz (k. 36), harmonogram spłat kredytu (k. 37, 71), które również nie budzą zastrzeżeń.

Analizując powyższe dowody Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powód uprawdopodobnił wzrost kosztów utrzymania, ale na chwilę obecną nie uprawdopodobnił istnienia po stronie pozwanego możliwości zarobkowych lub majątkowych do ponoszenia zwiększonych kosztów utrzymania powoda. Z twierdzeń pozwanego popartych przedłożonymi dokumentami wynika, że po uiszczeniu opłat za czynsz (325 zł), raty kredytu hipotecznego (236 zł), opłat za media ok. 90 zł, kartę miejską 44 zł, czy telefon i 300 zł alimentów pozostaje mu ok. 217 zł na życie (1267 zł renty - 1050 zł kosztów stałych). Nie wymaga dowodu, że jest to kwota niewystarczająca na bieżące utrzymanie dorosłej osoby. Pozwany nie jest jednak osobą całkowicie niezdolną do pracy. Wymaga należytego wyjaśnienia co konkretnie oznacza, że pozwany ma możliwość podejmowania „odpowiedniego zatrudnienia” (k. 30), tzn. jakie zatrudnienie pozwany może podejmować i czy istnieją oferty takiego zatrudnienia oraz za jakim wynagrodzeniem. Powyższe pozwoli ustalić czy możliwości zarobkowe pozwanego ograniczają się tylko do renty i pomocy innych osób oraz kredytów (jak to podkreśla pozwany), czy też są wyższe i o ile, a zatem czy umożliwiają podwyższenie alimentów i partycypowanie w kosztach utrzymania studium syna w stopniu wyższym niż symboliczny. Z drugiej strony wymaga ustalenia konieczność podjęcia przez powoda studiów filozoficznych w W., która jak powszechnie wiadomo jest najdroższym miastem w P. co do kosztów utrzymania (potrzeba weryfikacji czy istnieje możliwość kształcenia w tym samym kierunku w B., T., czy P., które są bliżej położone i umożliwiają tańsze zakwaterowanie, czy też zmniejszenie kosztów dojazdów).

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie na mocy art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i wniosek oddalił wobec braku uprawdopodobnienia istnienia roszczenia na obecnym etapie postępowania.